

školský časopis GSM

cesta

"dobrovoľný"
príspevok : **5** Sk

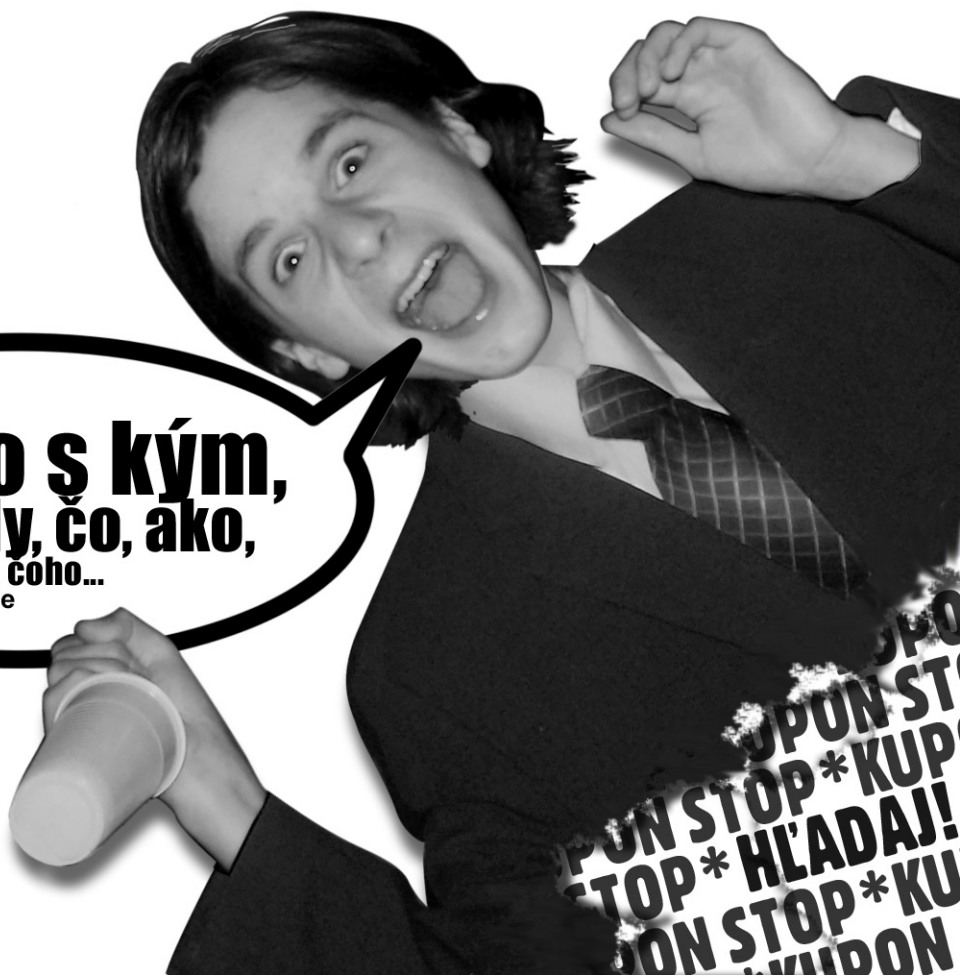
ZAĽÚBENÍ...

alebo páriky na našej škole

PROFAK '05

vyhodnotenie

**kto s kým,
kedy, čo, ako,
koľko, čoho...**
na plese

Petrův Úvodník

Vážení čitatelia! Hai....., od chvíle, keď sme sa rozhodli vraziť dýku života nášmu obľúbenému školskému časopisu, už držíme v rukách jeho tretie vydanie. No nie je to super?! Za veľmi krátku dobu sa udialo množstvo vecí, o ktorých vám tu ale teraz nebudeme písať. Stojíme si za predsavzatím, že budeme písať časopis pre žiakov, dôkazom toho by malo byť práve aj toto číslo, na ktorého prvú stranu práve hľadíte. Dúfam, že oceníte našu snahu vložiť doň príspevky, od ktorých si sľubujeme, že prinesú aspoň trošku svetla do smutných školských lavíc. Teší nás, že už čoraz viac využívate vymoženosti Odkazovky, aj že sa zapájate do bojov o kupóny. Mimochodom, šancu na ich získanie máte aj v tomto čísle. Stopkupón sa nachádza v každom x-tom čísle!!! Ale môžete ho získať aj cestou prispievania na naše (ale hlavne na vaše) stránky. (To znamená, že ak uverejníme tvoj príspevok, nemusíš sa učiť na dejepis alebo fyziku až kým ho nevyčerpáš).

peter

Okienko Veľkého Brata

Pre nadmerné množstvo výrokov od nemenovaného profesora zavádzame samostatnú rubriku, vyložené na „perly“ z jeho hodín. Nesnažte sa však vo všetkých hľadať ponaučenie, bolo by to asi márne :). Týmto vyzývame všetkých vás, ktorí si zapisujete výroky (môžu byť aj z iných hodín), aby nám ich posielali na náš mail: casopiscesta@azet.sk, alebo hádzali na lístočkoch do škatule Odkazovka. Najlepší výrok vyberieme a toho, kto nám ho pošle aj príjemne odmeníme. (Minimálne nejakým tým kupónom.)

Vy chodíte do školy jak na noty na buben. Kedy, tedy uderí...

Prof.: - *takí flákači jak vy ste, to treba hľadať.*
Žiak: - *kto hľadá ten nájde.*

Žiak: - pán profesor, vy máte Fábriu?
Prof.: - a čo, chcete poškriabať...?

Nám na základnej učiteľka vždy hovorila: „Zývam, kýcham, smrkám, vždy na ústach ruku mám.“

Pokiaľ vy na to z vysoka, tak aj ja na to z vysoka.

Miroslava,
nemusíte nám ukazovať svoje spodné prádlo, nie sme na to zvedaví, aj keď si už zvykáme. Už asi aj začnem nosiť gate na pol žrde, aby som bol in.

Keď budete mať 1, 3, 5, tak vám dám štvorku, lebo jednotku budem brať ako omyl. A keď päťka bola omyl, tak by ste tam nemal trojku.

Komu není v hlavě dáno, v apatéce nekoupí.

OSOBNOSŤ *vyhlásenie ankety* ROKA

Milí študenti!

Na stretnutiach s predsedami jednotlivých tried, ale aj po rozhovoroch s vyučujúcimi, sme dospeli vo vedení školy k názoru, že viacerí z Vás často reprezentujú našu školu v rôznych súťažiach, kde musíte preukázať nielen svoje vedomosti, ale aj talent, či už umelecký, alebo športový. U niektorých to nemusí byť práve výsledok z nejakej súťaže, ktorý ich „zapiše do dejín našej školy“, ale sú to ľudia, ktorí často potichu dokážu pripraviť alebo usporiadať nejednu školskú akciu, alebo jednoducho pomáhajú v kolektíve žiakov bez toho, aby si to niekto z nás učiteľov nejako veľmi všimol. Patrí Vám za to veľké poďakovanie, ktoré sa snaží vedenie školy a jednotliví vyučujúci vyzdvihnúť pri každej klasifikačnej a hodnotiacej porade. Avšak Vy, samotní aktéri nie ste pri tom. Preto sme sa rozhodli odmeniť a prezentovať Vašu snahu o reprezentáciu svojej Alma mater aj trochu iným spôsobom.

Podstata spočíva v tom, že za pomoci Vás študentov by sme mohli dospieť k viacerým osobnostiam školy, ktoré si zaslúžia naše poďakovanie, ale aj menšiu odmenu. Preto vyhlasujeme súťaž, ktorej cieľom je nájsť študentov, ktorí by obstáli v týchto kategóriách: umelec roka, športovec roka, vedec roka, osobnosť roka. Samotné názvy Vám určite napovedali o koho by malo ísť. Prvé tri kategórie by mali byť obsadené študentmi, ktorí úspešne reprezentovali Gymnázium sv. Moniky, či už v umeleckej, športovej alebo vedomostnej súťaži. Posledná kategória je špecifická, jej víťazom nemusí byť víťaz najväčšieho počtu súťaží, ale jeden z Vás, ktorého v škole rešpektujete pre jeho schopnosť pomáhať, organizovať, jednoducho pre jeho morálno-vôľové vlastnosti. Určite už v tejto chvíli vo Vás skrsli mená tých, ktorých poznáte a viete, že by boli vhodnými kandidátmi na víťazstvo v jednotlivých kategóriách. Ak náhodou ešte takých nepoznáte, tak sa skúste trochu porozhliadnuť po škole a určite ich objavíte. Mená si zatiaľ nechajte pre seba, príde čas a my sa Vás na ne opýtame.

Slávnostné vyhlásenie víťazov by malo prebehnúť na záver školského roka, kde by sme aj za účasti pozvaných hostí prezentovali dosiahnuté výsledky počas celého školského roka a víťazov aj odmenili. Možno Vás zaujíma aj čo za to. Zatiaľ je možné sľúbiť víťazovi jednotlivých kategórií finančnú odmenu 1500 Sk. Verím, že nezostaneme len pri tom.

Takisto by som Vás chcel požiadať, aby ste porozmýšľali nad tým, ako by mala vyzerat' vecná cena, ktorá by vyjadrovala víťazstvo (plaketa, soška, diplom, apod.), a ako by sa mala celá súťaž volat', lebo zatiaľ máme len pracovné pomenovanie Študentská anketa roka. Víťazi týchto dvoch mini súťaží budú tiež odmenení. Návrhy budú prijímané v kancelárii riaditeľa školy do 20. 4. 2006. Celý organizačný priebeh súťaže bude uverejnený v ďalšom čísle školského časopisu a na internetovej stránke školy.

RNDr. Pavol Petrovský, váš riaditeľ

Zalúbení...

Nedávno bolo Valentína. Určite mi dáte za pravdu ak poviem, že hlavnou myšlienkou tohto dňa je v prvom rade láska dvoch ľudí. Každý pár ho asi oslavuje inak, ale dôležité je, že spoločne. Aj v našej škole je niekoľko párov, ktoré ho spoločne určite oslavovali. Tieto páriky by sme mohli hľadať nielen medzi študentmi, ale aj medzi zamestnancami. Rozhodli sme sa teda, že vyberieme jeden zo študentských a druhý zo zamestnaneckých radov. Obom párom sme položili niekoľko otázok, samozrejme, že jednotlivým polovičkám osobitne. Nuž, v niektorých sa aj zhodli, tak už posúďte vy, nakoľko sa poznajú. Spomedzi študentov sme si vybrali Peťa Kažimíra a Lucku Leškovú:

Lucka Lešková (3.D)

„Milujem všetky (školské) predmety!“

Ako dlho ste už s Pet'om spolu?

Sedem mesiacov.

Tak to si ešte určite spomínaš na prvé rande?

Samozrejme. Bolo to 8. júla dopoludnia.

Očaril, t'a už vtedy? A čím?

Nie až neskôr, ale čím nepoviem. (smiech)

Aspoň naznač.

Bolo to také spriaznenie duší.

Kto koho zbalil? Alebo to bolo vzájomné?

On mňa!

Je podľa teba dobré ak sú chalan a baba, ktorí spolu chodia aj spolužiaci?

Má to aj nevýhody, avšak môžeme byť spolu, takže...

Ale každý deň spolu v triede... Nie je to príliš?

Zatiaľ nie. My ešte nechceme od seba oddychovať. (smiech)

Ak urobí Pet'o nejaký, nazvime to „prekec“, čím si t'a potom udobruje? Čo na teba zaberie?

Žiadne veľké veci. Stačí ospravedlnenie, milý úsmev.

Čo si dostala na Valentína?

Krásne, chutné, kokosové koláče. (smiech)

Peter Kažimír (3.D)

„Zjem pol kila sladkostí denne.“

Ako dlho ste už spolu?

Viac ako 7 krásnych mesiacov...

Spomínaš si na vaše prvé rande?

Pamätám si na krásny večer pri ohníku, keď sme boli na školskom výlete.

Ale to sme boli ešte „len“ spolužiaci.

Také prvé oficiálne rande bolo v lete 8. júla. Vtedy som sa jej prvýkrát opýtal, či ju môžem chytiť za ruku. Ona súhlasila

a ja som bol šťastím celý bez seba.

V ten deň som jej daroval slamený klobúk, lebo som vedel, že má klobúky veľmi rada.

Čím t'a Lucka očarila?

Svojou osobnosťou, tým aká je bezprostredná a veselá. Očarila

ma aj tým ako dokáže rozdávať radosť a tešiť sa zo všetkých maličkostí.

Nemáš niekedy pocit, že toho spoločného času je niekedy priveľa?

Nie, práve naopak, lebo aj to málo času čo je cez prestávky, sa nedá využiť len na to, aby sme boli spolu.

Máme totiž aj iné aktivity, ktorým sa napríklad aj tu v škole venujeme.

Určite sa aj u vás, ako v každom vzťahu občas vyskytne problém. Čím sa potom udobrujete?

No keď už nastane nejaké nedorozumenie, vždy sa to snažíme vydiskutovať.

Zaberie aj kytica, alebo iná pozornosť?

Áno, avšak nefunguje to na uzmierovanie. Lucka má veľmi rada prekvapenia, tak ak sa dá, rád ju prekvapím hociakou maličkosťou.

....a teraz sa ukáže ako sa navzájom (ne)poznajú:

ONA

Bez čoho by si Pet' o z hmotných vecí nevedel predstaviť život?

Hmm... Klavír?

Aký je Pet'ov najobľúbenejší film?

Nejaká milá. Hmm... Zelená milá!

Tvoj najobľúbenejší film?

Každý, v ktorom víťazí dobro nad zlom.

Ktorý predmet v škole ti je najviac „proti srsti?“

Ja milujem všetky predmety. (smiech)

A ako je to u Pet'a?

On tiež miluje všetky predmety. (smiech)

Aká je Pet'ova najobľúbenejšia činnosť?

Asi keď môže byť so mnou.

A tvoja?

Keď som s ním.

Máš nejakú vysnívanú destináciu, kam by si s Pet'om chcela v budúcnosti ísť?

Napríklad Havajské ostrovy a išli by sme tam sadiť koralý.

Kam by vzal on teba, ak by mal takú možnosť?

Asi niekam na hory.

Predstav si, že ste v reštaurácii. Akú pizzu by si Pet' o vybral?

Slaninová so šunkou a syrom.

vyhodnotenie:

5 zhodných a 5 nezhodných

ON

Je nejaká hmotná vec, na ktorej si závislý?

Pol kila sladkostí denne.

Aký je Tvoj najobľúbenejší film?

Zelená milá.

A vieš aj Luckin najobľúbenejší?

Škola pocitov, alebo Jak dostať tatínka do polepšovny.

Ktorý predmet v škole je Lucke najviac „proti srsti?“

Neviem či to môžem takto verejne, lebo jej nechcem poškodiť.

A tebe?

Biológia.

Aká je tvoja najobľúbenejšia činnosť?

Milujem všetky činnosti, ktoré môžem robiť s Luckou a z ktorých máme radosť.

A Luckina naj... činnosť?

Spev?

Má Lucia nejakú vysnívanú destináciu, kde by t'a vzala, ak by mala takú možnosť?

Bud' Španielsko, alebo na Havajské ostrovy, lebo viem, žeby tam veľmi rada išla sadiť koralý.

Máš aj ty vysnívané miesto, kam by si ju chcel zobrať?

Asi na hory. Možno na nejakú chatu v Tatrách...

Predstav si, že ste v reštaurácii. Akú pizzu by si Pet' o vybral?

Asi tú slaninová.

Od zboru sme nemuseli zísť ďaleko, ani pri hľadaní druhého páru, tentokrát učiteľského. A zašli sme konkrétne za jeho vedúcou, pani profesorkou Jozefínou Lazorovou a jej manželom, ktorého pozná snáď každý študent našej školy. Áno hovorím o pánovi profesorovi Lazorovi, ktorému sa chceme za rozhovor osobitne poďakovať, keďže nám venoval svoj drahocenný čas aj napriek tomu, že mal veľa starostí s prípravami na lyžiarsky zájazd s tohtoročnými prákmi...

p. prof. Jozefína Lazorová

„Nehľadala som mača,

...môj manžel bol obyčajny chalan.”

Spomínate si ešte na vaše prvé rande?

My sme boli spočiatku iba kamaráti, až neskôr to prerástlo vo vážnejší vzťah. Prvé rande sme mali vo Hviezde, boli sme tam na diskotéke. Bolo to pred deviatimi rokmi, práve v tomto čase okolo Valentína.

Čo musel mat' chalan v deväťdesiatom šiestom, aby očaril dievča?

Nikdy som nehľadala chalanov, ktorí by pôsobili ako takí mačovia. Pozerala som na iné veci. Ani ja nie som typ nejakej vyzývavej, či módou riadiacej sa ženy. Práve naopak. A takisto ani môj manžel nebol nejaký výrazný typ, ale úplne obyčajny chalan.

Teraz ste však nielen manželia, ale aj kolegovia. Aké to prináša výhody, alebo nevýhody, keď sú dvaja partneri zároveň aj kolegami?

Ja v tom vidím asi 95% výhod a 5% nevýhod. My totiž nie sme na pracovisku, kde by sme sedeli oproti sebe a boli by sme nútení spolu pracovať každý deň. Viac menej sa vidíme len veľmi zriedkavo. Ráno keď spolu prideme, počas prestávok a keď odchádzame. Ako veľkú výhodu vnímam aj to, že sa vieme veľmi dobre pochopiť. Napríklad únavu a takú psychickú vyčerpanosť. Ďalšou výhodou je, že môžeme spoločne čerpať dovolenku, počas prázdnin, a potom organizačné výhody. Ako sme spomínala, ideme spolu do práce aj z práce autom, čiže šetríme aj na čase a možno trochu aj na cestovnom. Nevýhodou je možno len to, že keby každý z nás učil na inej škole, asi by sme sa viac obohacovali.

Stane sa, že sa niekedy pohádáte?

Sme zásadoví v tom, že manželstvo je na celý život, a preto aj keď sa niekedy na nejakých maličkostiach pochytilme, uvedomíme si, že

nemá zmysel to príliš ďalej natáľhovať. Nie sme také typy, žeby sme sa spolu napríklad aj dva týždne nerozprávali.

Ale keď už predsa len príde nejaký ten konfliktík, čo na vás zaberie? Stačí kvietok, alebo to musí byť romantická večera?

Manžel má tú tendenciu, že zmení skôr správanie, ako by mal niečo kupovať. Darček dať môžeme, ale nenastane zmena. Tak isto ani ospravedlnenie nemá takú váhu, ak sa potom ten druhý človek skutočne nesnaží zmeniť. Niekedy som bola taká, že som aj chcela, aby ma obdarúval, ale už som si uvedomila, že dôležitejšie je napraviť tú chybu.

p. prof.

Lubomír Lazor

„My sa máme radi celý rok. Valentín je len biznis.“

Ako dlho ste už spolu?

Oficiálne to bude 8. augusta už osem rokov. A predtým sme spolu rok a pol chodili.

Čo ste potrebovali na to, aby ste pred deväť a pol rokmi, svoju teraz už manželku očarili?

Kus odvahy a šťastia. Nič iné.

Kto koho zbalil?

No asi ja ju. Raz na Valentína som si uvedomil, že som starý chlap a sám. Vtedy som sa rozhodol, že to skúsím s ňou. Mi sme sa poznali už asi štyri roky pred tým než sme

Dovtedy to bola moja dobrá kamarátka a v živote by som si nepomyslel, že spolu budeme spolu žiť a nie ešte mať dve deti.

Ste spolu v práci aj doma. Nemáte pocit, že toho času, ktorý s manželkou spolu tráivate je niekedy priveľa?

Nie, pretože v robote sa veľmi často nevidíme. My sme vlastne spolu iba ráno a večer. Oddychovať od seba nepotrebujeme.

Aké prostriedky u vás fungujú pri udobrovaní?

Stane sa aj, že sa v niečom nezhodneme, trošku pohádame, ale to patrí k manželstvu. Väčšinou to riešime dobrým slovom, kvety nemuseli byť.

...a teraz sa ukáže ako sa navzájom (ne)poznajú:

ONA

Na čom z hmotných vecí je váš manžel závislý?

Počítača a internet. (smiech)

Vy?

Práčka, mikrovlnka a podobne. (smiech)

Áký predmet bol vášmu manželovi na strednej najviac „proti srsti“?

Tak to viem na 100%. Určite angličtina.

Vám?

Fyzika. (smiech)

Áký je najobľúbenejší manželov film?

Asi povie niečo české. Hmm.... Slunce seno.

Váš?

Vyslovene jeden nemám. Ale určite niečo pohodové a romantické, čiže tie čo muži z duše neznášajú.

Skúste si predstaviť, že ste vyhrali poukaz na dovolenku pre dve osoby podľa vlastného výberu. Kam by ste manžela vzali?

Môj sen je ísť s ním do Talianska.

A keby vyhral on, kam by to bolo?

Najradšej má Slovensko, ale asi by ma vzal k moru.

Predstavte si, že ste v reštaurácii. Akú pizzu by si vybral váš manžel?

Slaninovú so šunkou a syrom.

vyhodnotenie:

3 zhodné 6 a nezhodných

Ako ste oslavovali Valentína? Dostali ste niečo od svojej polovičky?

Dostal. Čokoládu Sladkú vašeň. Mne Valentína netreba, my ho máme stále, máme sa radi celý rok rovnako. Valentín je len biznis pre podnikateľov, aby mohli na ľuďoch zarábať.

Takže ste pani manželke nič nekúpili?

Samozrejme, že som kúpil, však by ma pretrhla. (smiech) Dostala kvietok.

Je vaša manželka na prvom mieste vo vašom rebríčku hodnôt?

Nemám rebríčky hodnôt, ani idoly. Mojou prioritou je rodina, všetko ostatné je za tým.

ON

Na čom z hmotných vecí ste závislý?

Ako správny informatik povie, že výpočtová technika.

A vaša manželka?

Textil... asi šaty a oblečenie.

Áký predmet vám bol na strednej najviac „proti srsti“?

Asi telesná.

A vašej pani manželke?

Matematika.

Áký je váš najobľúbenejší film?

Deň nezávislosti.

Áký je najobľúbenejší film vašej ženy?

Určite niečo romantické. Možno Hriešny tanec.

Skúste si predstaviť, že vaša manželka vyhrala poukaz na dovolenku pre dve osoby podľa vlastného výberu. Kam by vás vzala?

Netuším. Niečo exotické. Možno Kanárske ostrovy.

A keby ste vyhrali tento poukaz vy?

Vybral by som niečo pri mori. Tak, aby som mohol močiť nohy vo vode a za mnou by boli hory. Nemuselo by to byť niekde ďaleko.

Predstavte si, že ste v reštaurácii. Akú pizzu by ste si vybrali?

Majka ŠKVARLOVÁ
Ja olivy nemám rád, zeleninovú mi nehovoria. E.
Vlado TOMEK, Peto KAZIMIR
Tak asi šunkovú so syrom a slaninou. No možno aj slaninovú so šunkou a syrom

Študentský ples 2

Tmavou chladnou

šíriacou sa nocou v centre OPÁL sa rozliehali usmievajúce tváre gymnazistov sv. Moniky pred otvorením druhého študentského plesu. Uvítací výbor tvorili dvaja vysmiati vyhadzovači, ktorí si spravili „colection“ z útržkov našich lístkov. Po vstupe do sály bolo jasné, že účasť predbehla očakávaní organizátorov (aj kapacitu priestorov). Plesáčka jaskyňa nás vítala perfektným pohostením a hudbou (ktoré sa nám však nepodarilo nájsť). Sčítaním ľudu sme zistili, že väčšia časť zabávajúcich sa stála pred budovou a tí, ktorým už zlyhávala motorika končatín, boli nútení vbehnúť dnu a trochu sa rozhybať. Ich hojdavý pohyb pripomínal tanec a to dj-ovi pridalo na odvahe pustiť ľudovky. Nastalo vyludňovanie „sály“, ale po niekoľkých skvelých hitoch nášho mládí to všetko zachránila operená tanečníčka so skvele trasúcimi sa proporciami a jej útlým tanečníkom (pre nedostatok miesta sme nemohli zverejniť jej fotku - pozn. grafici). Večer zachránili sl. Smolková a funkový king bez mena. Tanečné kreácie inteligentnejšej časti našej školy radšej nezverejňujeme (tým nikoho nechceme uraziť), ale nemôžeme si pripustiť, aby sme vás neoboznámili s gitarovým sólom súdruha riaditeľa. Všetci sme boli sklamaní náhlým koncom oproti minulému roku a dúfame, že budúci rok, keď žezlo konania plesu prevezmú terajší tretiaci, sa vyhneme zbytočne urýchlénym koncom.

ples očami

p.prof Rúrovej

Aký je ples teraz v porovnaní s minulým rokom?

– No, minulý rok som nebola, ale na tejto oslave teraz je výborne, fantasticky.

Aj ste si zatancovali?

– Áno, zatancovala som si so štvrtákmi.

Koľko chlapcov Vás vytočilo, respektíve vykrútilo?

– Neviem, nepočítala som.

Veľa, alebo málo?

– Primerane počtu chlapcov na tejto škole.

A chcete aby Vás ešte niekto vytočilo?

– Myslím, že ma vytáčajú každý deň, ale nezaškodilo by aj dnes.

Čo hovoríte na to, že Vám dnes mnoho ľudí povedalo, že vyzeráte pekne?

– Tak, prekvapilo ma to.

Chcete pochváliť svojho styleistu, teda seba?

– (smiech) Nielen mňa, ale aj moju kaderníčku aprekvapilo ma to, jednoducho ten názor mnohých aj tie reakcie.

Nemyslíte si, že je to preto, že nechodíte do školy často upravená?

– (smiech) Áno, jasné, mala by som chodiť z úcty voči vám upravená, to

je pravda. Zase moji známi tvrdia, že moje vlasy majú vlastný život. A teda upraviť ich do daného tvaru ako dnes je veľmi zložitý proces. Takže, bohužiaľ to nemôžem robiť každé ráno, hodinku u kaderníčky a nemám dosť finančných prostriedkov, aby som si ju každý deň objednala domov.

Prečo ste sa na tento ples rozhodli ísť?

– Tak, zabaviť som sa chcela.

Chcete niečo pekné odkázať?

– Chcela by som poďakovať všetkým, ktorí sa zaslúžili o to, že sa konal takýto ples a som rada, že prišlo toľko ľudí.

ples očami

p.prof Roháča

Áký je ples teraz v porovnaní s minulým rokom?

– Nemôžem to porovnať, minulý rok som nebol.

Prečo ste sa rozhodli ísť tento rok?

– Lebo som sa chcel ísť zabaviť, pozrieť a vidieť študentov aj ináč, nie len v laviciach v škole.

Čo hovoríte na názor, že pani prof. Rúrová je dnes obzvlášť pekná?

– Tak, (smiech) to by ste sa mali opýtať jej.

Nemali by muži hodnotiť ženy podľa vás?

– Ja sa len pripájam, že vyzerá dobre. A prečo je to tak, to sa môžeme len domnievať. Chcela vyniknúť.

Kolko dievčat Vás vytočilo na parkete?

No, keďže tu mám teraz svoju terajšiu triedu aj minuloročných štvrtákov. Ja viem, však som ich nepočítal, 15–20.

Chcete aby Vás ešte nejaké prehnali parketom?

– (smiech) Nechám sa prevkapiť.

Patrite k ľudom, čo majú radi plesy?

– Ani nie, ja som skôr za zábavu, partia, chaty a tak..

To všetci žiaci.

– (smiech) Ale ja už nie som žiak...

Pri zmienke o študentoch sa do rozhovoru zapojili aj ex-štvrtáci, jeho bývalí študenti...

– Sme najlepšie absolventi tejto školy, on nám to povedal.

– Super učiteľ!!!!

– On nás super naučil

– Parták, parták, parták!!!!

– Na výlete nás podržal, vždy nás podržal, môžem povedať. Aj na maturách nás držal, nič sme nevedeli a všetko nám prešlo. A to je ozaj zázrak.

– Dobrý učiteľ a...vie čo je to zmysel pre humor.

– A vie čo to je byť mladým. Lebo sám nie je od nás vekovo a vie keď mi ideme na výlet, tak chalani a baby. Vie ako to je.

– Tak!!!

– Proste na výlete je vždy ***** a sranda, a*****, je diskotéka je.....

... tu ich vstup končí, pretože jeho zvyšok bol d'alej nezrozumiteľný, resp. nezverejniteľný

Miška KASSAIOVÁ (3c)

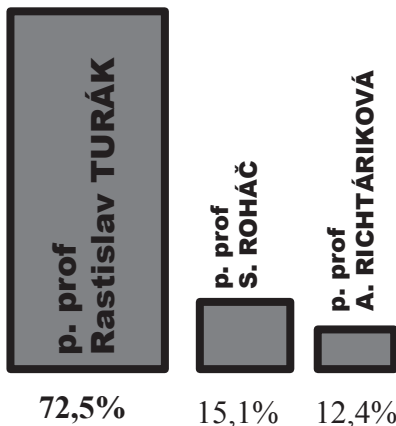
PROFÁK ROKA 15

A je to tu! Máme definitívne výsledky študent-skej ankety Profák Roka 2005. Aj keď k nám dorazila iba necelá stovka hlasov výsledky, výsledok je jednoznačný.

šťastný víťaz :D ...

Aké sú vaše prvé pocity?

Prekvapenie. Dakujem za dôveru, za hlasy. Ale chcel by som rovnako poprosiť tých istých ľudí aj o kritiku, lebo bez ich pripomienok sa mi nepodarí zlepšiť...

Čím si myslíte, že ste najviac zaujali?

Treba sa spýtať tých, ktorí hlasovali. Ja si môžem myslieť napr. tým, že som bol dva týždne na maródke a tak sa všetci tí, ktorí mi posielali hlasy, tešili, že im odpadne hodina.

Aká taktika predchádzala vašej výhre?

Žiadna. Skôr som prosil Boha, aby ma to obišlo.

Sľúbili ste, že budete prísnejší, keď to vyhráte. Dodržíte sľub?

Častokrát sa hovorí, že obľúbení sú tí učitelia, ktorí študentom veľa dovoľia. Ak by to mal byť aj môj prípad, myslíte si, že by som ho dodržať nemal?

Sluby sa majú dodržiavať, ale skúste neodpovedať otázkou.

Prvý rok-dva, čo som učil, som chcel byť obľúbený. Dnes sa motív mojej práce presúva inde. Chcem byť dobrý učiteľ, chcem viesť študentov predovšetkým naučiť. A v tom si myslím, že mám ešte značné rezervy. Budem prísnejší? Chcem byť náročnejší – na seba aj študentov.

Ako túto náročnosť pocítia študenti?

Chcel by som, aby na hodinách viac pracovali, aby to nebol len monológ (možno občas zaujímavý) z mojej strany, aby sa rozvíjali ich kompetencie, aby sa prepájali ich vedomosti, nie moje. Ale po tom túžim už pár rokov, a zmeny prichádzajú len veľmi pomaly. Preto hovorím, že k dobrému učiteľovi mám ešte veľmi, veľmi ďaleko.

Je to podľa vás spôsob, ako dokázať študentom, čo za vás hlasovali, že ste si ich hlas zaslúžili?

Neviem. Snáď áno, snáď nie. Nechcem sa na to dívať z perspektívy, či som alebo nie som obľúbený. Dôležitejšie je, čo si o vás myslí Boh. Dôležitejšie je, či budete o pár rokov nadávať alebo ďakovať za to, čo vás Turák (ne)naučil.

Môžeme teda v konečnom dôsledku povedať, že sa z výhry tešíte?

Ale áno. Ale ak si človek uvedomí, že išlo „iba“ o pár desiatok hlasov, ide vlastne o nejakú výhru?

Pýtate sa, či vám dáme nejakú sošku?

Niééé. Kladiem otázku, aby som dal najavo, že nie je vlastne prečo chodiť s dlhým nosom. Kvalita vyučujúceho je podľa mňa v niečom inom – schopnosti nielen zaujať, ale aj naučiť. A preto si myslím, že na škole sú kvalitnejší pedagógovia ako ja.

Číže je ich viac?

Určite. Nemôžem posúdiť všetkých, len tých, ktorých poznám z vlastných hospitácií, resp. z vyjadrení študentov. Napr. sestra Luciana, Jožka Lazorová, Paľo Petrovský, Anežka Richtariárová...

Vlado TOMEK (3d) ■

Nezabudli sme ani na vás, všetkých ktorí ste podporili svojich obľúbených profesorov a verne im posielali svoje hlasy. Spomedzi všetkých, ktorí do ankety hlasovali, sme za dohľadu plyšového medveďa a Milana vylosovali 25 "šťastlivcov", ktorým teraz budú ostatní závidieť, škaredo sa na nich pozeráť a robiť im zle. Všetci získavajú STOPkupón. Gratulujeme!

E. Filárská (3d)
J. Hirková (2c)
J. Šidelská (1a)
I. Horváthová (2c)
L. Lešková (3d)
A. Marinčáková (3d)

J. Kuchárová (3c)
Z. Rohalová (4b)
T. Žgravčáková (4b)
M. Ondrej (4b)
L. Urbanová (4d)
J. Makovický (3d)

D. Jurková (1b)
M. Halas (3d)
D. Szántová (3a)
M. Jurko (3d)
J. Kandrác (1c)
Z. Krempaská (4d)

M. Jadvišová (1d)
M. Schlosserová (4b)
Z. Semančíková (4b)
L. Horňáková (1d)
M. Beňová (4b)
I. Stachurová (4b)
D. Havaj (4b)

forum

Rozhodli sme sa zaviesť novú rubriku, v ktorej naši čitatelia budú mať možnosť reagovať a vyjadriť svoj názor na aktuálny „problém“.

Dnešná téma: ZMENY V ŠKOLSKOM BUFETE

Určite už každý z vás zaregistroval nový školský bufet. Mnohí to vnímajú ako veľkú výhodu, avšak priniesol nám aj nevýhody. Keďže bufet je postavený v priestoroch pred zborovňou, zaberá dosť veľa „fleku“. A ja som sa vás preto opýtal, ako vnímate fakt, že na najfrekventovanejšej chodbe našej školy teraz vznikla jednosmerná ulička, v ktorej pohybovať sa je viac ako náročné. Samozrejme seriózne.

p. prof. Ester Frohmanová

Je tam tá hustota ľudí teraz väčšia, ale čo už. Myslím, že každému to vadí, aj mne to trochu vadí, no čo s tým teraz. A tí, ktorým to vadí, by nemali len hovoriť, že im to vadí, ale aj navrhnúť nejaké náhradné riešenie. A problém je, že ani ja sama neviem kam by mal byť premiestnený, keďže tam, kde bol pôvodne už byť nemôže.

Danica Šilanová, 3.D

Ja si myslím, že je to veľmi, veľmi zlé. A v prvom rade si myslím, že je zlé, že je tam tá nová teta a že už tam nie je naša teta školníčka. A to, že je tam málo priestoru by malo najviac vadieť profesorom, ale keďže oni s tým nič nemienia robiť, tak nech to majú také ako chcú mať.

Antónia Marinčáková 3.D

No, je tam teraz taká tlačienka a mohol by s tým už niekto niečo urobiť. Ale mne je to jedno, kto s tým čo bude robiť. A sa mi nepáči, že keď stojím v rade a potom zazvoní, tak mi už nepredá. Mali by predať tovar tým, čo tam už stoja, no šak čo... Treba to riešiť ináč a bufet by mal byť v suteréne, predavačka mi nevadí.

Dominika Szántová 3.A

No, toto je fakt blbá otázka. Ale nie je to ani ľahká téma.... Hmm... Hlboko som sa zamyslela nad touto otázkou a moje široko spektrálne myslenie prišlo iba na to, že mi to tam vôbec nevadí a som rada, že bufet vôbec máme aj keď zaberá toľko miesta, koľko zaberá.

p. prof. Zuzana Rúrová

Nemám na to nijaký názor a neviem o tom nič. Ten bufet tam je a je to dobré. Myslím si, že všetci sa potešíme vždy keď vidíme bufetárku. Ale v podstate je mi to jedno.

ODKAZOVKA

Odkazy nie sú upravované, uverejňujeme ich bez akýchkoľvek zmien, presne tak, ako boli napísané. Redakcia preto neručí za gramatické a štylistické chyby v týchto odkazoch.

- Elderane & Shockwave -> All metals

Že aj my pozdravujeme všetkých metlákov ako v tom výtlaku zadarmo niekto. By sme sa mali niekedy dať dokopy všetci a poriadne si zametláčiť. :D

- LOW F -> Maja Vargová

Nemohla by si rozprávať o niekoľko oktáv nižšie? Vieš, lebo sa cítim v tvojej prítomnosti tak blbo... :)

- Xxxxo -> Vlado Tomek

Pokračuj v diele ktoré si začal, lebo bez teba to nebolo ono !!!

- Palma -> vedenie

Mám prosbu na zastupiteľský orgán nášho gymnázia. Chýbajú nám niektoré dôležité učebnice, ktoré budeme potrebovať aj na maturite. A doposiaľ sa nenašli žiadne, ani alternatívne riešenia. Viem, že knižky sa nedajú kúpiť, a preto si dávam otázku, aké je riešenie? Navrhujem postupné kopírovanie učebníc, aby aj žiaci po nás mali právo na vzdelanie... Možno sa niečo začne riešiť... =)

- Nice metal women -> Ondrej Beňo

Ondrej, vôbec nie si trápny! Nevšímaj si toho Kika, nestojí ti to za to! On ti len závidí, aký si medzi nami obľúbený. Milujeme ťa! Si skvelý metalista, ktorý nám v Esteri bude veľmi chýbať.

- Vladko46 -> Tonka R.

Pozdravujem Tonku eR. Že,... čo robíš v piatok (17.3.)?... lebo ak nič...tak vieš kde sedím... :)

- Veronika -> idoly

Pozdravujem Števu a Anežku, som ich veľký fanúšik. Nedali by mi autogram? =) Pa.

- Tajný ctiteľ' -> Mat'o Halas

Už dlho ťa tajne (a hlavne z blízka) sledujem na chodbách školy Nemôžem nájsť odvahu, ale chcem to zmeniť a povedať čo mám na srdci (šest), ak ti to nie je proti vôli.

- (anonym) -> p.prof .Tall

Touto Cestou chcem popriať p. uč. Tallovi pekný deň a prosím ho, aby sa na nás aj niekedy usmial.

- Mat'o -> vedenie

Ďakujem pánovi riaditeľovi, že podporil vydávanie tohoto časopisu.

- bráško -> sestričke

Odkazujem mojej Sestričke: Mám Ťa veľmi, veľmi, veľmi, veľmi, veľmi, veľmi rád a by som aj mohol takto pokračovať ešte dlho, ale keďže sa trošku poznám so šéfredaktorom tohto časopisu, viem, že miesta nie je nikdy dost'. Ale jedna pusa na líčko sa tu ešte isto vojde. ;)

- Bohuznáme tajné ctiteľ'ky

Pozdravujem Tonku eR, Koku, Moniku, Julku, Maju, Niku, Katku => V lece idzeme do Lačnova. :)

- Bohuznáme -> All

Seriózne prichádzame s myšlienkou, aby sme sa ZJEDNOTILI!!! Lebo táto škola už nie je tým, čím bývala, keď sme boli prváci. STRATILA SA SOLIDARITA, TU NIEKDE MEDZI ĽUĎMI (NAMI) :)

- Mozog M. Ondreja -> Matúš Ondrej.

Počúvaj, mohol by si ma už konečne začať používať, veľmi sa totiž v Tvojej hlave od toľkého ničnerobenia nudím.

- Tajný ctiteľ' -> Milá Evička

Veľmi som sa tešil na školský ples aj som sa dobre zabával ale veľmi ma mrzelo že som ťa tam nikde nevidel. Chcel som ťa požiadať aspoň o jeden tanec ale nepodarilo sa. Tak možno niekedy inokedy... Verím, že ešte stále mám šancu. (niesom prvák) Čau.

- Byfl'a -> Julka

Čau Julka, viem že to dávno vieš, ale si SUPERSTAR Kapušan a keď to náhodou nevieš, tak už to vieš. :-)

Príbeh zbojníka Ľuba Hroziča

kapitola 1 - Vyslobodenie

Kde bol, tam bol, bol raz jeden hrozný zbojník, najhroznejší zo všetkých, volal sa Ľubo, ale všetci sa ho báli, a preto ho volali Hrozič.

V jeden hrozne hrozný deň sa vybral rabovať do svojho rodného kraja, mesta zvaného Prasatice. Cestou stretol chudobného žobráka, ktorý nemal ani deravý groš, a tak ho zo zvyku zbil. A keď si vybil svoju zlosť, pokračoval v ceste. V meste ešte olúpil a zbil niekoľko nevinných ľudí. A pískajúc sa vracal späť domov. Pri východe z mesta ho však chytila mestská stráž a odvieďla ku richtárovi, ktorý ho odsúdil na trest smrti. Rozsudok mali vykonať nasledujúci deň pri západe slnka. Preto ho zavreli do mestského žalára. Noc mal stráviť v cele medzi dvoma mrežami. V susednej cele sedel weckár Stano, zavretý pre upchávanie mestskej kanalizácie, s ktorým sa pustil do debaty a rýchlo sa spriatelili.

Nadránom prišiel do mesta žobrák, presne ten, ktorého Hrozič zbil. Usadil sa pod oknom jeho cely a začal žobrať. „Korunka by sa nenašla?...“. Keď sa Ľubo pozrel von cez mrežu, hneď ho spoznal. Celý sklúčený požiadal žobráka o pomoc a ten, keď videl v akom je zúboženom stave, mu na to odpovedal: „Tak ti treba ty grázeli!“. Hrozič sa zarmútil a začal sa žobrákovi ospravedlňovať. Ten mu nakoniec horko-tažko odpustil, ale pod podmienkou, aby Hrozič už nikdy nikoho nezbil, a aby konal len dobro.

Hrozičovi neostávalo nič iné ako súhlasiť. Žobrák odišiel a nechal Hroziča čakať. O chvíľu sa vrátil aj s mohutným slonom. Jeden koniec lana uviazal o mrežu a druhý obviazal slonovi okolo krku. Potom povelom matamahalakatupelamu'ji-ar prikázal slonovi aby ťahal. Ten svojou silou vytrhol mrežu aj s kusom múra. Zásah však narušil statiku celého väzenia, a keď Hrozič vyšiel, celá väznica sa zrútila. Obzrel sa a zistil, že jeho kamarát Stano nestihol utiecť. S priateľským úsmevom sa obrátil na žobráka. Tento úsmev sa pomaly menil na úsmev šialenca, a náhle sa naňho vrhol a zbil ho ešte viac ako deň predtým. Keď si konečne vybil zlosť, naskočil na slona a utiekol.

Nikto nevedel kam ušiel a tých, ktorí ho na úteku videli, jeho slon rozdupal. Dlhý čas sa ukrýval vo svojej tajnej skrýši za mestom kde ho nikto nevedel nájsť. V jeden deň, keď už dojedal slona, obklúčila ho asi stovka bandúrov. Stuhol s kúskom mäsa v ruke a hneď sa ho chopili štyria bandúri aby ho udržali. Keď sa konečne spamätal zo šoku, bol už v meste a stál pred richtárom. Čudoval sa ako ho našli, no v tom sa spoza richtára vynoril weckár Stano a s úsmevom si pohadzoval mešec plný dukátov. Vtedy Ľuba napadlo niečo veľmi zaujímavé. Bolo to malé, sivé s krídlami a d'obalo mu to do hlavy...

Richtár sa poučil zo svojej chyby a nariadil aby Hroziča obesili už v ten večer. Keď nastala tá osudová chvíľa a slučku mal už na krku, presvišťal zrazu ponad jeho hlavou šíp a tesne, asi o tri metre, minul lano, na ktorom ho mali obesit. Letel však ďalej, až do otvoreného okna, kde zhodil horiacu olejovú lampu, od ktorej sa chytil stôl, potom závesy, strecha a nakoniec celý dom. Od neho sa potom chytili ďalšie a ďalšie a to už horelo celé mesto. Keď nastal chaos, priskočil k nemu záhadný muž z lukom prehodeným cez chrbát, vyslobodil ho a spolu utiekli. Keď už boli v bezpečí, spoznal v ňom najlepšieho strelca v okolí, menom Paľo Robo Hoodák.

Vysvitlo, že Paľa poslal sám mocný šéf zločineckej školy, známy pod menom Radoslav Tirák, pretože sa dopyčul o Hrozičom talente. Ľubovi stále vrtalo v hlave, prečo ho weckár Stano zradil a ako sa mohol zachrániť. Paľo mu teda vyrozprával čo sa po jeho úteku udialo. Dozvedel sa, že keď sa rúcala väznica, Stano sa strhol zo spánku a skočil pod posteľ. Za svoj život vďačí pevnej väzenskej posteli. Cez škáry medzi popadanými kameňmi k nemu prúdil, preňho svieži, kanalizačný puch. Po niekoľkých dňoch ho omylom našli bandúri, ktorí v ruinách hľadali železo do zberu, a tak mu dali na výber z dvoch možností. Buď im povie, kde sa skrýva Hrozič, alebo môže slobodne odísť. On dokázal svoju vernosť Ľubovi a všetko povedal. Za jeho príkladnú spoluprácu preto dostal mesiac zlata. Po tomto rozprávaní dodal, že bol Tiráka vyslaný aby Hroziča do tejto jeho školy priviedol. Tak sa teda spoločne vybrali do tohto inštitútu. Netušil však, čo ho tam čaká.

pokračovanie nabadúce (?)....

*Všetky postavy a miesta sú vymyslené,
prípadná podobnosť s realitou
je čisto náhodná...*

*Braňo DUCHOŇ (1c), Lukáš IMRICH (1c)
Matúš HONEK (1c), Ján KANDRÁČ (1c)*

Z vás, ktorí ste sa zapojili do našej Malej veľkej súťaže v minulom čísle a označili ste ako správnu odpoveď **C**, sme vyžrebovali týchto desiatich (piatich).

Tonka MARINČÁKOVÁ 3d

Laura URBANOVÁ 4d

Monika KRANKOTOVÁ 3d

Monika KOTULOVÁ 3d

Eva FILARSKÁ 3d

Renáta TARCALOVÁ 3d

Veronika KAPITANČÍKOVÁ 1c

Tonka RABATÍNOVÁ 3d

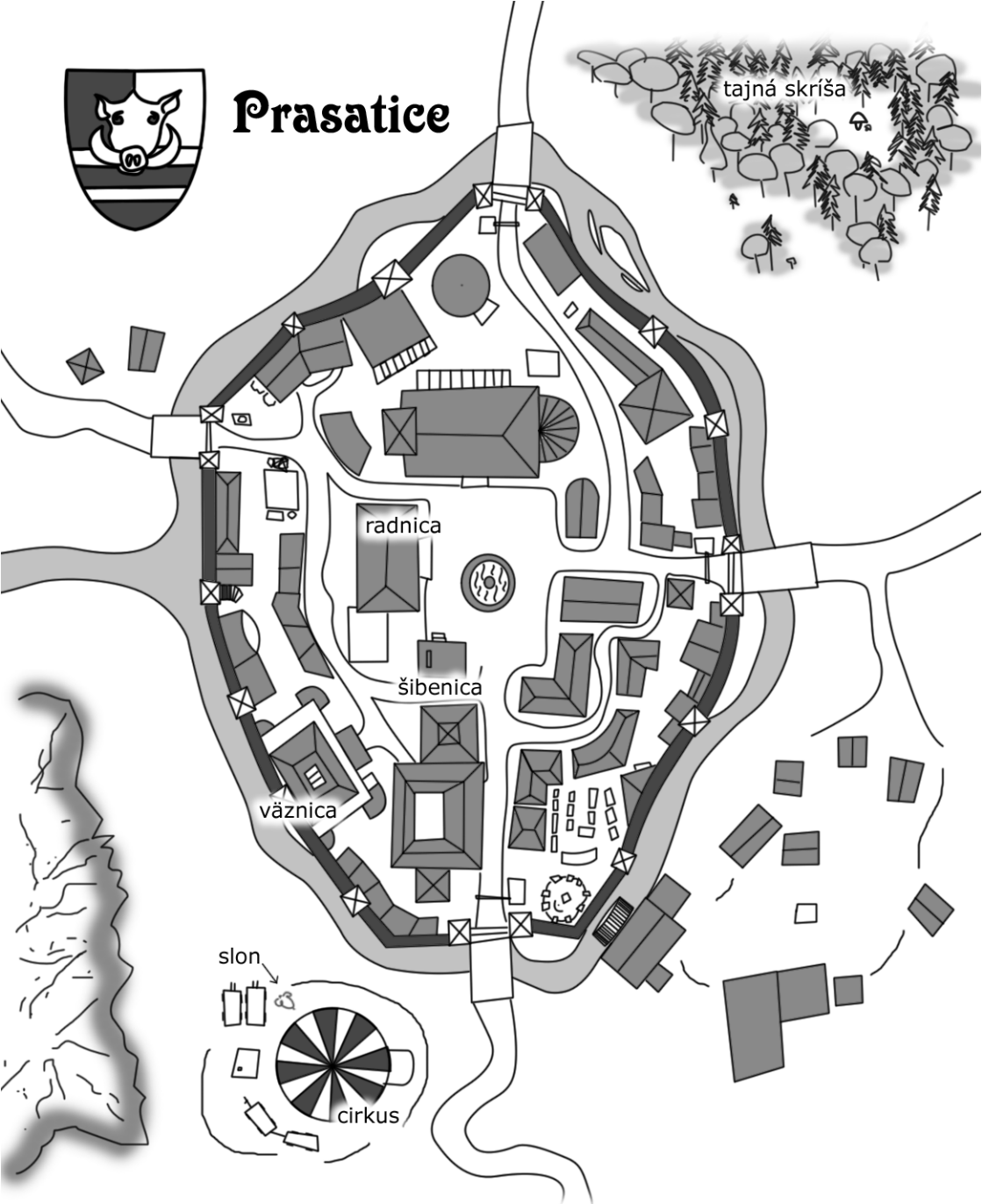
Jurko MAKOVICKÝ 3d

Monika KNUTOVÁ 3d

O svoju výhru sa nebojte, mi si vás nájdeme! Vy, ktorí ste nevyhrali, nezúfajte a zapojte sa aj do ďalších súťaží, nádej zomiera posledná :D

Prasatice

Časopis CESTA(?) - šéfredaktor: Vlado TOMEK / Matúš DUCHOŇ (ako kedy, ako kto), **redakcia:** Vlado TOMEK, Peter KAŽIMÍR, Ľudka ONUFEROVÁ, Miška KOŠINOVA, Šteška VARGOVÁ, Anežka TKÁČIKOVÁ, Matúš DUCHOŇ, Miška KASSAIOVÁ, Majka ŠKVARLOVÁ, Baška MACEJOVA, Stanka DELČEVOVA, **grafická úprava:** Matúš DUCHOŇ, **Foto-obálka:** HALUZ, "pedagogický dozor", **korektúry a odborná spolupráca:** Mgr. Anežka RICHTÁRIKOVÁ, **tlač:** kopírka v zborovni,

špeciálne poďakovanie: nikomu neďakujeme, za svoj úspech vďačíme sami sebe!